

ЕКЗЕКУЦИЯТА НА БЪЛГАРСКАТА ИНТЕЛИГЕНЦИЯ

Възможни ли са общество и нация без интелигенцията?

Панко АНЧЕВ

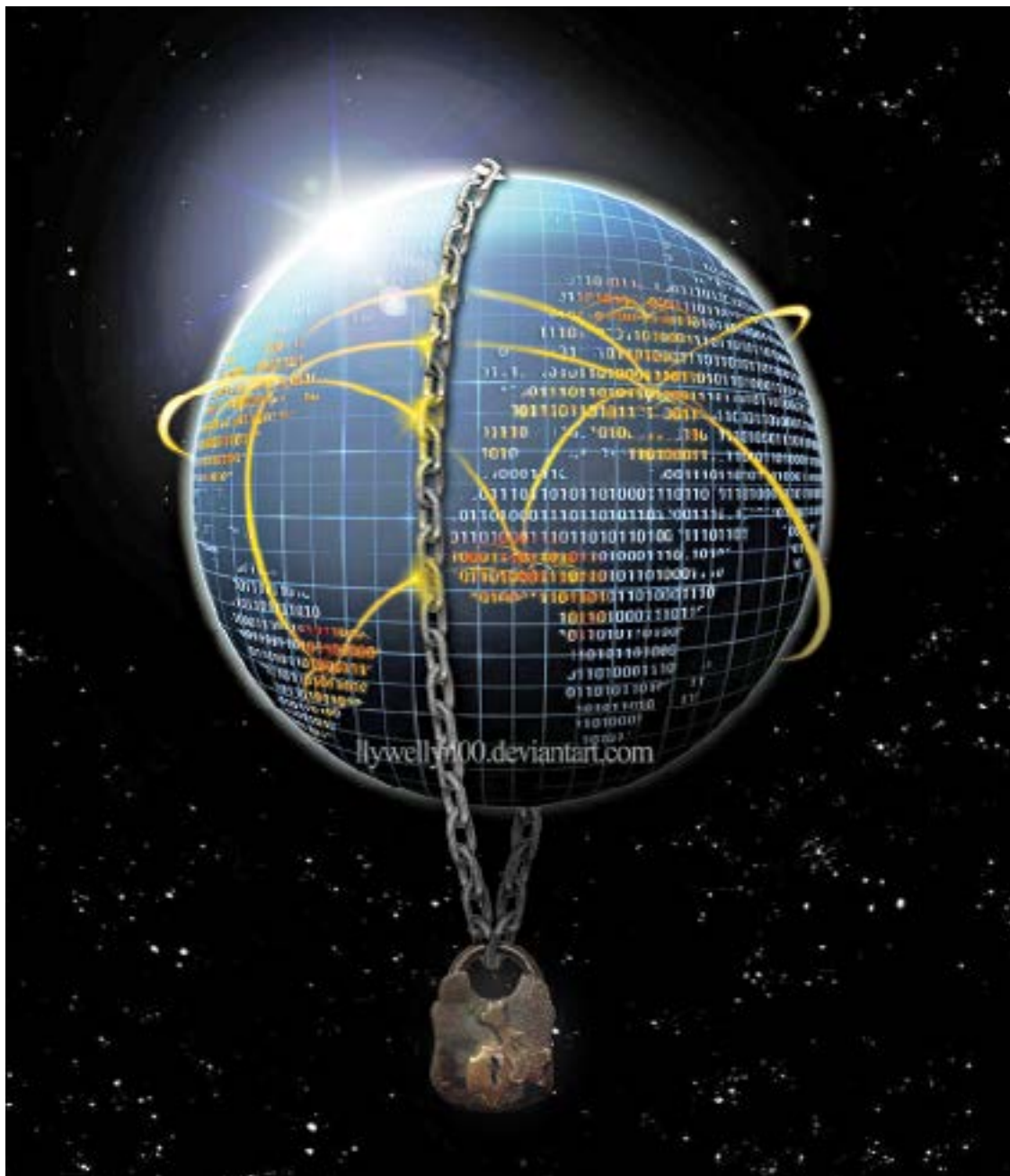
към интелигенцията, като я набедиха, че е „руска марка“, наследство на руския империализъм и на комунистическата идеология в България.

Интелигенцията в България бе буквално затрита

още с „първите лъчи на демокрацията“, когато промяната се извършваше повече вербално, със заклинания, които звучаха силно и убедително, а сладостта на съдържанието им лепнеше като мед за новоизлюпилите се демократи и антикомунисти. Колко й трябва на интелигенцията, за да се самоубие? Малко подаръчета, малко дребни парици, екскурзия до „царството на демокрацията“, работа във фондация, народно представителство, свобода да крещи силно и високо срещу бившите управници, право да гони „номенклатурата“ отвсякъде, където я зърне.

Разбеснелите се полуинтелигентче, неосъществени писатели, актьори, художници, журналисти създадоха такава невиджана преди стихия около интелигенцията, че тя сама се разпусна, предаде се и си призна греховете. Тогава бе излъчен новият „елит“, който я замени; в него най-достойното място заеха манекенките, „мис“, „мокри фланелки“, танцьорките в баровете, недоучените журналисти, които бяха задължени да вървят след победителите.

На стр. 2

ТРОЯ ГОРИ! И МЪРТВИТЕ ПОГРЕБВАТ СВОИТЕ МЪРТЪВЦИ

Новата реалност на загаващото се преразпределение на света: Започна блицкригът на управлението на света чрез катастрофи

Сергей Борисович Переслегин е роден на 16 декември 1960 г. в Санкт Петербург, Русия. Той е руски литературен критик и публицист; изследовател и теоретик на научната фантастика и алтернативна история; социолог; военен историк; футуролог. Завършил е катедра по физика на Ленинградския държавен университет, специалност „Ядрена физика и физика на елементарните частици“. От 1989 г. се занимава с въпроси на теорията на системите в NIIS. Автор на предговори и послесловия, редактор на поредицата на „Военноисторическа библиотека“.

Сергей ПЕРЕСЛЕГИН

Ръководител е на изследователската група „Реактор на знанието“ (от 2007 г.).

Досега всяка война беше социалната катастрофа. Днес социалната катастрофа е вече война. Преди се стремяха да представят гражданската война като световна. Сега световната война ще бъде институционализирана като гражданска. Но самата тази война, под формата на народни бунтове и антитерористични операции, ще бъде просто прикритие за борбата в съвършено различни пространства.

С други думи, поредната световна война е при нас. И тя е вече Четвърта. Ще кажете,

че не вярвате, защото „Къде са взривовите, свистенето на падащите бомби? Къде е грохотът на канонадите? Къде е кръвта на моя загинал другар върху моята бойна униформа? Къде са нападенията с крилати ракети над нашите градове? Къде са епицентровете на ядрените взривове и зоните на радиоактивно заразяване?...“ Няма ги, поне засега.

Главният смисъл на всяка война е да бъде съкрушена една страна или даже цяла група страни, жертва на агресия. И няма значение какви са методите и начините това да

бъде постигнато. От опита на недалечната история знаем, че за тази цел съвсем не е задължително да се преминават водни препятствия с крупни танкови съединения и механизирани части, сривайки в предутринния мрак сънни аеродруми. Не се налага да натискаме „червеното копче“, за да бъдат изстреляни в небето стотици „Minuteman“ и „Trident“, с ядрени бойни глави. В ядрено-ракетната схватка победител няма да има, и операторите на Четвъртата световна война добре разбират това.

На стр. 7

Преди години, професорът по икономика от университета в Отава (Канада) Мишел Шосудовски, в своята книга „Глобализация на бедността“ изследваше начина, по който бяха завладени земите, земеделието, животновъдството и водоизточниците на стотте страни, прилагащи политиките на МВФ и как бяха разстроени техните системи на здравеопазване.

Петко ПЕТКОВ

брежност, или е било планирано, подготвено и приведено в действие от тъмни сили с цел изплашеното човешко стадо да се подчинява безропотно на волята на вълчатата глутница?

Михаил Шосудовски предупреждаваше цялото човечество, че глобалната икономика се контролира от общо 750 организации и се свързва с процеса на международното кредитиране, който лишава от пълномощия институциите на националните държави. При това, дребната лична собственост се затрива, но заради публичните дефицити, глобалната финансова система също е стигнала до изчерпване.

Тази година той публикува книгата си „Глобалният капитализъм, световното правителство и коронакризата“, в която твърди, че това, кое-

ГЛОБАЛНА ОПЕРАЦИЯ

Вирუსът COVID-19 отслабва, бедността нараства

то преживяваме в момента, е една глобална операция. Не става дума за отричане на епидемията с „китайския“ вирус, а за нейната

политическа употреба с оглед на готвеното от финансовия капитал преустройство на света.

В резюме, Шосудовски прави следните констатации, които ви предаваме по коментар на Арслан Булут в турския всекидневник вестник „Леницага“ (27.05.2020):

1. По въпроса за причините и последиците от коронакризата светът се насочва в погрешна посока;

2. Под егидата на Световната здравна организация (СЗО), кризата с COVID-19 се използва като повод, за да се пусне в световен мащаб процеса на икономическо, социално и политическо преустройство. Прилага се социално инженерство и въпреки разрушителните икономически и социални последици, правителствата са поставени под натиск да разширят практики като карантината;

3. Както много документирана неща, включително и смърт-

ността, прогнозите за заболяването COVID-19 се манипулират до голяма степен;

4. Налагането в световен мащаб затваряне на националните икономики неизбежно ще причини нарастването на бедността, масовата безработица и смъртността;

5. Пандемията се е превърнала в икономическо военна акция;

6. Политиките лъжат. Заключение, или затварянето на националните икономики, не може да бъде решение на кризата на народното здравеопазване;

7. Кой контролира политиките? Защо политиките лъжат? Тези, в това число „ултрабогатите благотворители“, са оръдия на политиката на финансовите структури. Тяхната задача е след закриването в световен мащаб на икономическите дейности, да пуснат в действие проекта за глобално икономическо преустройство;

8. Подобно на овчарските कुчета, които вкарват овцете в кошарата, те завлякоха вкъщи цялото човечество. Това не е епидемия, а внимателно планирана операция. Няма нещо, което

да се е случило от само себе си или в резултат на авария;

9. Икономическият застои е бил планиран на национално и международно равнище. Той не се ограничава само с отслабването на Китай, Русия и Иран, а включва същевременно и дестабилизирането на Европейския съюз (ЕС);

10. Понятието „световно правителство“ бе поставено в дневния ред от Дейвид Рокфелер на сбирката на Билдербергерите в Баден, Германия, през 1991 г.;

11. През 2010 г. фондация „Рокфелер“, заедно с „глобалното управление“, е дискутирала като сценарий мерките, които ще се вземат в световен мащаб във връзка с една вирусна епидемия;

12. Трябва да се напомним, че тази симулация се е провела в годината, последвала избухналата през 2009 г. пандемия от свински грип H1N1, за която се разкри, че е била един опит, детрадирал напълно под почета, които вкарват овцете в кошарата, те завлякоха вкъщи цялото човечество. Това не е епидемия, а внимателно планирана операция. Няма нещо, което

а и държавата стои зад тях и ги поощрява, дава им пари, урежда живота им, насъсква ги срещу възраждащата се интелегенция. На нея ѝ е трудно, но национално съзнание е по-силно от стипендиите и наградите на чужди фондации,

от противонародната, робска и антибългарска политика на държавата и нейната власт.

Все още има хора умни, образовани, съвестни, задълбочени мислители, талантливи в своите изкуства, плодородни в науките си. Те трябва да бъдат окуражавани и отличавани за усилията им с добри думи и внимание. Защото не са като навъдилите се интелектуални плъхове, отровни змии и гущери, готови както винаги за „три сребърника“ да предадат вяра, род, родина.

Видяхме какво стана, след като интелегенцията бе ликвидирани. Тя също има вина за това. Но нека сега ѝ помогнем да излезе изпод руините и стъпи на краката си.

Това ще помогне да се спаси България!

ЗА ПОДЧИНЯВАНЕ?

елства се дават указания. Страхотата кампания обслужва наднационалното господство на тези интелектуални избраници и банкери;

14. „Глобалното ръководство“ е форма на „промяна на режима“, разширена в световен мащаб. Крайната цел е националните държави, заедно с техните собствени институции и национални икономики, да се превърнат в „открити региони“;

15. Глобалните финансови елити искат да станат господари на цялата планета. Важните политически назначения в националните държави се контролират от лобистки групи, които представяват гигантите на Уолстрийт, Военнопромишления комплекс, Голямата фармация, Големия петрол, корпоративните медии и дигиталната комуникация;

16. От друга страна „социалното дистанциране“, съчетано със затварянето вкъщи, се използва като „оръжие за социално подчинение“. Благодарение на това възпрепятстват и събирането на хората, за да протестират срещу този нов световен ред;

17. Много важно е да се разкриват истините, да се солидаризираме и организираме, за да обърнем обратно това течение. Първата стъпка на едно движение в световен мащаб е

„контрапропагандата“.

Мислите ли, че коронованата посредственост, която управлява не само в България, се интересува от писания, като книгата на Шосудовски? Не! Защото трябва да признае своето

участие в злобещия сценарий,

целящ, посредством из-

куствено раздухвана страхова истерия, хората да се държат в подчинение, подобно на овцете в кошарата. С тази разлика, че пастирите ги извеждат на паша, докато двукраките им подобия могат спокойно да умрат от глад и нелекувани „пандемии“ заболвания, докато ги „пазят“ от коронавируса.

През това време, държавният чиновник обикаля родината, за да се „среще с народа“ без маска и ръси щедри обещания и самохвалства. И докато изпълнява ролята на шофьор на министъра си Владислав Горанов, слуша по радиото македонската чалга „О, бела, чао, айде чао, айде чао, чао, чао“. А пък главният прокурор, нахлупил

жалост на всички герберофили, е излъчен от любимата им партия-ръководителка. Какво поле за възхода на моралните стандарти на ГЕРБ се отваря само, ум да ти зайде!

Цялото (про)премиерско войнство – от агенция ПИК, през Канал-3 и ТВ Европа, до мисията по хазарта. Прокура-

турата не вижда повод да се намеси нито тук, нито по казуса „Апартаментгейт“. Затова подхваща темата за боклука и тя отново засенчи всичко, включително коронакризата. И, както сподели министърът на околната среда и водите Емил Димитров-Ревизор, цялото му ведомство бездейства в очакване да бъде арестувано. На 1 юни - Деня на детето, премиерът Борисов трябваше да назначи заместник-министър на мястото на арестувания Красимир Живков. Който за

претнало ръкави и съчинява похвални слова за Вожда. А пък шефката на СЕМ, Бетина Жотева, се чуди защо сме на 111-то място в света по свобода на медиите. На свой ред и министрите на външните работи и правосъдието Екатерина Захариева и Данаил Кирилов се гневят, че някои тълкували неправилно оня абзац в доклада на ЕК, в който се казва, че наблюдението на България ще проработи. Захариева смята, че някой небрежен чиновник в Брюксел е копирал този текст от миналогодичния доклад, а Кирилов уверява, че този доклад не е „оня“ доклад. Но споделя, че носи оставката в джоба си. Понеже лично той беше обещал да подаде оставка, ако мониторингът на България не бъде вдигнат. Нямамо обаче да я подаде, докато не му я поиска премиерът Борисов.

В ГЕРБ БЗ разрезването на Борисов е забранено гори га се мре!

„Всички пътища водят към Рим“, гласи една римска поговорка. А у нас казваме, че всички конци стигат до Бойко Борисов – споделят на народа от COVID-19. Който не вярва, е „стулун“ и „негодник“ до доказване на противното! Сякаш четирите въпросителни на Апостола „Народо????“ са поставени за днешното време, отчайващо нуждаещо се от будители. От коронавируса се спасим, но как ще се отървем от фалшивите „спасители“?

ЕКЗЕКУЦИЯТА НА БЪЛГАРСКАТА ИНТЕЛИГЕНЦИЯ

От стр. 1

Нароиха се университети из цялата страна, а в тях, професорските катедри – особено хуманитарните, веднага бяха заети от също толкова недоучени услужливи и нетърпеливи „учени“, каквито бяха и още са, журналистите. Тези „учени“ започнаха своето интелектуално възпроизводство. Голяма част от популацията им отиде по училищата, друга остана в университетите, за да обучава кадрите на бъдещето, а трета се намести в държавния апарат. И пое съдбините на отечеството.

Оказа се, че не само е възможно обществото и нацията да съществуват без интелегенция, но и всички се убедиха, че без нея е много по-европейско, свободно, демократично. Защото без нея е лесно да се разрушат „каноните“, да се променя произволно йерархията на ценностите и да се въведе нов ред. И дори да се извърши „нов цивилизационен избор“.

Скоростта, с която бе извършена тази съсловна екзекуция, е поразителна и не е позната в българската история. А тол-

интелегенцията е националният ум и разум, паметта на нацията, нейната съвест и духовната ѝ мощ.

Тя винаги е била тази, която е ограничавала буржоазията, а и всеки потисник и поробител, който отнема свободи, закрива бъдещето, изопачава миналото, откъсва нацията от нейните родословни традиции, изважда я от цивилизационния ѝ свят, на който принадлежи. Колцина са се мъчили да я дехристиянизират и поевропейчат, да я на-

правят послушна. Интелегенцията е предотвратявала тези престъпления и е наказвала виновните, като ги е покривала с вечен позор. Може да се каже, че тя много пъти е спасявала нацията от погроми, разруха, унижения.

В началото на този век обаче тя позорно се самоуби. И постави обществото, държавата и нацията пред гибел. И направи опасността за България да преживее края на историята още по-близка и реална. Историческата пропаст зее пред България и скоро „европейските ценности“ безмилостно ще я бутнат в нея.

Забелязвам обаче, колкото и слаби да са, тенденции за възбуждане на интелегенцията. Все повече стават образованите и родолюбиви интелектуалци, осъзнаващи реалното състояние на нацията и държавата ни, които надигат глас в нейната защита. Те правят опити да възвърнат съзнанието си за общност и историческа мисия. Тези опити са все още плахи, но ги има. В тях кълни надеждата, че не всичко е изгубено.

Неолибералните интелектуалци ще продължат да се противопоставят. Те са още силни,

а и държавата стои зад тях и ги поощрява, дава им пари, урежда живота им, насъсква ги срещу възраждащата се интелегенция. На нея ѝ е трудно, но национално съзнание е по-силно от стипендиите и наградите на чужди фондации,

от противонародната, робска и антибългарска политика на държавата и нейната власт.

Все още има хора умни, образовани, съвестни, задълбочени мислители, талантливи в своите изкуства, плодородни в науките си. Те трябва да бъдат окуражавани и отличавани за усилията им с добри думи и внимание. Защото не са като навъдилите се интелектуални плъхове, отровни змии и гущери, готови както винаги за „три сребърника“ да предадат вяра, род, родина.

Видяхме какво стана, след като интелегенцията бе ликвидирани. Тя също има вина за това. Но нека сега ѝ помогнем да излезе изпод руините и стъпи на краката си.

Това ще помогне да се спаси България!

Настъпващата „Глобална криза“ и идеи за Национална антикризисна стратегия за България

Продължение от бр. 21
ВТОРА ЧАСТ

Вслучай на социално-икономическа и финансова криза с глобален характер, национално ориентираната държавна власт следва да осигури три ключови момента, за да спаси първо от глад - хората, след това от провал - възпроизводствения процес (икономиката) и накрая от хаоса - в държавата. Тези три взаимосвързани и взаимозависими, както и еднакво важни момента са:

Храна;
Работа;
Енергия.

Преди да споделим идеи как да се реализира осигуряването на храна, работа и енергия, нека да осъществим кратък преглед на предлаганите антикризисни мероприятия от страна на:

А) Правителството; Б) Опози-

Проф. д-р. д-р ист.н. Нако СТЕФАНОВ

цията. Въпреки че нито управляващите, нито опозицията, са излезли с цялостна стратегия/програма, все пак на основата на предложените мероприятия могат да се правят определени изводи.

Ключови антикризисни предложения и действия на правителството:

1. С цел да гарантира зае-

относно идеите за антикризисна стратегия за България

тостта и доходите на работещите, както и да компенсират работодателите за спряната дейност или за резкия спад на приходите си, правителството предложи схема 60/40, при което 60% от възнаграждението да плати държавата, а 40% работодателят през трите месеца - април, май и юни;

2. Държавен безплатен кредит на граждани и фирми в размер на 1500 лева с гратисен период от 6 до 12 месеца и максимален срок на изплащане 24 месеца, които ще бъдат предоставяни чрез търговските банки. По-късно, чрез заявление на мениджмънта на Българската банка за развитие (ББР), се уточни, че се предвижда гражданите да могат да теглят до 4500 лева - по 1500 лева за трите месеца на разгата, от началото на март

до рая на месец май;

3. Правителство одобри промени в Закона за бюджета за 2020 г., с които държавният дълг, от първоначално планарните 2.2 милиарда лева, бе вдигнат до 10 милиарда лева, заради кризисната ситуация.

Ключови алтернативни антикризисни предложения на опозицията (БСП):

1. Субсидии за работещите в неплатен отпуск, в единичен размер - 1 минимална заплата с осигуровките (725.41 лв.), които ще засегнат 420 000 граждани. Субсидиите са в общ размер 914.2 млн. лева;

2. За малки и средни предприятия, търговци и занаятчии, прекратили работа поради запovedи на правителството - (1) Освобождаване от такса смет и трото-

арно право за месеците без дейност; (2) Освобождаване от връщане на ДДС за бракувани хранителни стоки до 2000 лв. на обект; (3) Увеличаване със 100 млн. лв. средствата по Националния план за действия по заетостта за включване на повече хора в програми по заетостта и квалификация;

3. За земеделските производители - допълнително 30 млн. лв. целево субсидиране през Държавен фонд „Земеделие“; За общините - допълнително 420.2 млн. лв. трансфер от държавния бюджет - 10% над заложените средства;

4. Средствата в размер 1 464.4 млн. се предлага да дойдат от замразяване на проекти за закупуване на бойни кораби и бронирана техника.

На стр. 4

Настъпващата „Глобална криза“ и идеи за Национална антикризисна стратегия за България

От стр. 3

Ако се опитаме да дадем, макар и бегла оценка на ключовите антикризисни предложения и действия на правителството, може да се каже, че те се опират само на монетаристки инструменти. Ориентирани са да подкрепят основно едрия, респективно чуждия капитал у нас. Затова пък са безкомпромисни към средния и дребния такъв, а най-вече към трудовете хора. Готови са да им отпуснат „безлихвени кредити“, които, обаче, следва да се връщат в 24 месечен период. Тъй като изхождат от презумпцията, че с края на Covid-19 нещата ще тръгнат по „старите релси“, тези мерки са краткосрочни и поради това са недалновидни. Вземането на заем до 10 милиарда лв., ако глобалната криза, както ние предположаваме, се окаже относително дълготраен феномен, може да постави страната ни в сложна ситуация. Преодоляването на кризата се вижда основно за сметка на редовния трудозачет, който фактически е заставен по този начин да „плати сметката“ за провежданата през всичките тези 30 години неолитерална политика.

Като цяло, правителствените мероприятия и действия следва да бъдат характеризирани като такива, разработвани в типично неолитерален стил. Световният опит показва, че досега няма случаи, при които системни кризи, явили се в резултат на функционирането на дадена системна парадигма (в случая неолитералната такава), да са преодолявани от комплекс от механизми, работещи на принципите, задавани от същата тази системна парадигма. Например, известно е, че проблемите причинени от „Великата депресия“ бяха решени чрез Рузвелтовския „Нов курс“. Последният е система от мероприятия, опираща се на „кейнсианството“, т.е. принципно различна системна парадигма, от тогавашния либерален модел на функциониране, довел до мащабната системна криза 1929-1933 г. В този смисъл, с немалка степен на вероятност може да се прогнозира, че предложеният пакет от мерки на правителството е не само безперспективен, но даже може да се окаже опасен за нашата Родина, тъй като не само няма да реши, но ще задълбочи проблемите.

Алтернативните антикризисни предложения на опозицията БСП се характеризират

с по-голяма конкретика, което е плюс. Имат някои верни насоки като ориентацията да се подкрепи земеделието. Друг положителен момент е целевото субсидиране, което правилно предвижда не използването на търговските банки, а държавен фонд „Земеделие“. Присъства определен социален елемент. Но тези предложения страдат от недостатъци, характерни и за правителствените мерки – краткосрочност на

погледа и опора на монетаристки инструменти. Следва да бъдат оценени като социално-либерални по своя характер мероприятия. В случая в относително дългосрочно прилагане, същите могат да предизвикат инфлация, която да унищожи заложените в тях социален елемент. На практика, въпреки вложени социален контекст, те не излизат извън системната на неолитералната парадигма, което поражда силни съмнения в тяхната дългосрочна перспективност.

Идеи за антикризисна стратегия

Идеите, които предлагаме, представяме във вид на заявления, а именно:

Първото, върху което следва да се акцентира, е нуждата от разработка на цялостна дългосрочна Национална антикризисна стратегия, която да има най-малко три варианта – оптимистичен, песимистичен и балансиран;

Подготовката на стратегията и нейното осъществяване да се извърши от Национален антикризисен щаб, чието структуриране, утвърждаване и легитимирание да бъде реализирано чрез специален Закон за борба с кризата;

Самата стратегия следва да се състои от проекти-програми, ориентирани към реализация в различни области, чрез

които се осигуряват храна, заестот и енергия;

Тези проекти-програми трябва да се субсидират целево от специално създаден за това Национален антикризисен фонд. Средствата за същия могат да дойдат от:

Държавен облигационен заем с лихва по-висока от тази, която предоставят банките с гаранция за компенсирание на инфлация. Подобен вътрешен заем може да набере сред-

достигнали 53.660 млрд. лв., което е 46.4 на сто от БВП;

Повишаване на унизително ниските концесионни такси на такива фирми като „Дънди Прешъс Метал Челопек“ и други, до стандартните за Европа размери на таксите. Например, при добив на злато в Германия и Испания, размерът на концесионната такса е 30% от стойността на добитото. И в случай на ръзък срыв, в резултат на „Глобалната кри-

за“, както в глобален план, така и в България, това неминуемо ще доведе до ръзък скок в цената на златото. Затова в перспектива не бива да се пренебрегва и възможността от прекратяване на концесията. Ако България бъде дадена на съд да се използва аргументът „кризисно положение“. Същият този аргумент може да влезе в ход и при прекратяване на плащанията, извършвани от бюджета на такива стопански субекти като „Кониур Глобал - Марица Изток 3“, „AES Марица изток 1“ и други. Тези плащания да се прехвърлят към Националния антикризисен фонд. Следва да се постави също въпросът за плащания предвид използване на базите, където са разположени американски военни съоръжения. Плащанията да се извършват пряко към гореспомнатия фонд;

Много други източници;

Средствата дошли по линия на Националния антикризисен фонд да бъдат вложени в различни проекти (програми с ясни цели, ясна отговорност, ясни срокове – начало и край, и ясни ползи). Самото осъществяване на проектите/програми те, да бъде на основата на публично-частното партньорство като привлича и включва различни субекти с различна форма на собственост – държавни

агенции, частни и държавни фирми, кооперативни стопанства, научни институти, университети, факултети, лаборатории, квалификационни центрове и т.н. В случай на необходимост, да се привличат и чужди юридически, и физически лица.

Ръководството на всеки проект/програма, да бъде осъществявано от Изпълнителен комитет със съответен Проектен. Програмен ръководител с ясно очертаване на отговорности, начини на възнаграждение и поощрения, както и на освобождаване, санкциониране и наказания, при несправяне с подготвения и обещания от самото ръководство план за действия, а също при несправомерни действия и закононарушения. Самият подбор и избор на Проектен (Програмен) ръководител ще се извършва от специално избрани комисии към Националния антикризисен щаб. Съответният Проектен (Програмен) ръководител си избира Изпълнителен комитет, който представя пред Националния антикризисен щаб за утвърждаване;

Изключително важен момент при осъществяване на проектите/програми, е те да се реализират на иновационна платформа. Т.е. да се използват подходи свързани с нанотехнологията, биотехнологията, най-новите издания на иновационните технологии, изкуствен интелект, „големите данни“ и т.н. Обективните условия за иновациите, по думите на френско-румънския социален психолог Серж Московичи, е състоянието на неустойчиво равновесие, когато всичко старо се разклаща, а новото е неопределено. Тогава то заявява себе си и става възможно. Изводът е, че трябва активно привличане на българския научно-технически потенциал от академични институти, университети, лаборатории, научно-технологически и инженерни центрове и други, към осъществяване на проектите/програми.

Самите проекти/програми следва да бъдат в най-важните области, осигуряващи храна, заестот и енергия. По-долу ще дадем няколко примера:

Програма „Земеделие, животновъдство и хранително-вкусова промишленост“. Тя има за цел да гарантира храната на населението на достъпни цени, а за някои категории население по време на кризата – и безвъзмездно: деца в детски градини, ученици, някои групи

население в трета възраст, хора в неравностойно положение и други. Следва да се планира и осъществи култивиране на растения, животни и птици с бързо развитие при ниска себестойност, но с висока хранителна стойност, например картофи, прасета и пилета. Да се обърне значително внимание на съхранение и пълно оползотворяване на храните.

Програма „Машиностроене, електротехника и електроника“. Това са области, чието развитие следва да създава работа за множество млади хора, но също така и за част от безработните след съответната квалификация и преквалификация. През последните десетилетия в България тези направления се развиваха по начин, при който предприятията у нас бяха относително ниско технологични звена от вериги на чужди корпорации. Тъй като не чрез българските звена се реализираше краен продукт, то частите от веригите, които се характеризираха с висока степен на добавена стойност – проектно-конструкторска и развойна

дейност, маркетинг и т.н., нямаха отношение към страната ни. Проектът/програма следва да има за цел крайния продукт и неговата реализация да се извършва от българска структура, включително защита от градушка и слана, както и тези за борба с биоопасности;

Програма „Машиностроене, електротехника и електроника“. Това са области, чието развитие следва да създава работа за множество млади хора, но също така и за част от безработните след съответната квалификация и преквалификация. През последните десетилетия в България тези направления се развиваха по начин, при който предприятията у нас бяха относително ниско технологични звена от вериги на чужди корпорации. Тъй като не чрез българските звена се реализираше краен продукт, то частите от веригите, които се характеризираха с висока степен на добавена стойност – проектно-конструкторска и развойна

дейност, маркетинг и т.н., нямаха отношение към страната ни. Проектът/програма следва да има за цел крайния продукт и неговата реализация да се извършва от българска структура, включително защита от градушка и слана, както и тези за борба с биоопасности;

Програма „Машиностроене, електротехника и електроника“. Това са области, чието развитие следва да създава работа за множество млади хора, но също така и за част от безработните след съответната квалификация и преквалификация. През последните десетилетия в България тези направления се развиваха по начин, при който предприятията у нас бяха относително ниско технологични звена от вериги на чужди корпорации. Тъй като не чрез българските звена се реализираше краен продукт, то частите от веригите, които се характеризираха с висока степен на добавена стойност – проектно-конструкторска и развойна

дейност, маркетинг и т.н., нямаха отношение към страната ни. Проектът/програма следва да има за цел крайния продукт и неговата реализация да се извършва от българска структура, включително защита от градушка и слана, както и тези за борба с биоопасности;

Програма „Машиностроене, електротехника и електроника“. Това са области, чието развитие следва да създава работа за множество млади хора, но също така и за част от безработните след съответната квалификация и преквалификация. През последните десетилетия в България тези направления се развиваха по начин, при който предприятията у нас бяха относително ниско технологични звена от вериги на чужди корпорации. Тъй като не чрез българските звена се реализираше краен продукт, то частите от веригите, които се характеризираха с висока степен на добавена стойност – проектно-конструкторска и развойна

на 28 май т.г., в салона на „Мон Парнас“, в Съюза на българските писатели, се състоя тържество по случай 24 май – Ден на българската просвета и култура и на славянската писменост. Председателят на Съюза Боян Ангелов връчи традиционните годишни литературни награди за книги излезли през 2019 г. в жанровете: поезия, белетристика, публицистика, есеистика, мемоаристика, документалистика, историография, критика, литература за деца, хумор и сатира. След това обяви и носителите на: Специалната награда на Управителния съвет на СБП „За заслуги към българската литература“; наградите „Георги Братанов“ и „Гео Крънзов“; награди на издателство „Български писател“; награди на в. „Словото днес“ в литературния конкурс „Тончо Жечев“; специални награди за поредица от статии, публикувани във вестник „Словото днес“ през 2019 г.; грамоти „За принос към съвременната българска литература“; награди на кметове; на чуждестранни писатели. Поради извънредното положение на тържеството бяха поканени само наградените, но не всички успяха да дойдат.

Номинирани бяха и писателите, автори на вестник „Нова Зора“:

Награда за публицистика, есеистика, мемоаристика, документалистика, историография получи акад. Георги Марков за книгата – „Душесловие на историята“ – издателство „Захарий Стоянов“;

Специална награда за поредица от статии, публикувани в съюзния вестник през 2019 г. бе връчена на Александър Гочев, основен автор и на в. „Нова Зора“.

Грамота „За принос към съвременната българска литература“ бе дадена на отговорния редактор на в. „Нова Зора“ – Виолета Станиславова.

Честито на наградените!

СЪЮЗ НА БЪЛГАРСКИТЕ ПИСАТЕЛИ - ОТЛИЧИЯ ЗА ТВОРЧЕСКА ДЕЙНОСТ

ГОДИШНИ НАГРАДИ – 2019

Награда за проза се присъжда на Христо Добринов – за книгата „В търсене на холивудския прислужник“ –ИК „Хермес“

Награда за поезия се присъжда на Боян Ангелов за „Реставрация на обелиска“ – издателство „Захарий Стоянов“

Награда за публицистика, есеистика, мемоаристика, документалистика, историография се присъжда на акад. Георги Марков за книгата – „Душесловие на историята“ – издателство „Захарий Стоянов“

Награда за литературна критика се присъжда на Благоевста Касабова за книгата „В кафер“ – издателство „Захарий Стоянов“

Награда за роман на годината се присъжда на Николай Табаков – за книгата „Нула време“ – „Книгомания“ ЕООД

Награда за литература за деца се присъжда на Ангелина Жекова за книгите „Кра-

ят на магарите“ и „Слънчеви капчици“ – издателство „Изкуства“ ЕООД

Награда за хумор и сатира се присъжда на Лозан Такев за книгата „Спасена песен“ – ИК „Александрава дизайн“

Специалната награда на Управителния съвет на СБП по случай 24 май „За заслуги към българската литература“ се присъжда на:

Милена Цанева, Трендафила Василев и Иван Есенски

Наградата „Гео Крънзов“ се присъжда на Димитър Христов за поетичната му книга „Остров за двама“ – издателство „Изида“

Издателство „Български писател“ награждава: Лъчезар Еленков за книгата „Птицата удариха в сърцето“

Наградата „Георги Братанов“ се присъжда на Петя Цолова за стихосбирката „Градината на Ева“ – издателство „Изида“

На стр. 6

Настъпващата „Глобална криза“ и идеи за Национална антикризисна стратегия за България

население в трета възраст, хора в неравностойно положение и други. Следва да се планира и осъществи култивиране на растения, животни и птици с бързо развитие при ниска себестойност, но с висока хранителна стойност, например картофи, прасета и пилета. Да се обърне значително внимание на съхранение и пълно оползотворяване на храните.

Програма „Машиностроене, електротехника и електроника“. Това са области, чието развитие следва да създава работа за множество млади хора, но също така и за част от безработните след съответната квалификация и преквалификация. През последните десетилетия в България тези направления се развиваха по начин, при който предприятията у нас бяха относително ниско технологични звена от вериги на чужди корпорации. Тъй като не чрез българските звена се реализираше краен продукт, то частите от веригите, които се характеризираха с висока степен на добавена стойност – проектно-конструкторска и развойна

дейност, маркетинг и т.н., нямаха отношение към страната ни. Проектът/програма следва да има за цел крайния продукт и неговата реализация да се извършва от българска структура, включително защита от градушка и слана, както и тези за борба с биоопасности;

Програма „Машиностроене, електротехника и електроника“. Това са области, чието развитие следва да създава работа за множество млади хора, но също така и за част от безработните след съответната квалификация и преквалификация. През последните десетилетия в България тези направления се развиваха по начин, при който предприятията у нас бяха относително ниско технологични звена от вериги на чужди корпорации. Тъй като не чрез българските звена се реализираше краен продукт, то частите от веригите, които се характеризираха с висока степен на добавена стойност – проектно-конструкторска и развойна

дейност, маркетинг и т.н., нямаха отношение към страната ни. Проектът/програма следва да има за цел крайния продукт и неговата реализация да се извършва от българска структура, включително защита от градушка и слана, както и тези за борба с биоопасности;

Програма „Машиностроене, електротехника и електроника“. Това са области, чието развитие следва да създава работа за множество млади хора, но също така и за част от безработните след съответната квалификация и преквалификация. През последните десетилетия в България тези направления се развиваха по начин, при който предприятията у нас бяха относително ниско технологични звена от вериги на чужди корпорации. Тъй като не чрез българските звена се реализираше краен продукт, то частите от веригите, които се характеризираха с висока степен на добавена стойност – проектно-конструкторска и развойна

дейност, маркетинг и т.н., нямаха отношение към страната ни. Проектът/програма следва да има за цел крайния продукт и неговата реализация да се извършва от българска структура, включително защита от градушка и слана, както и тези за борба с биоопасности;

Програма „Машиностроене, електротехника и електроника“. Това са области, чието развитие следва да създава работа за множество млади хора, но също така и за част от безработните след съответната квалификация и преквалификация. През последните десетилетия в България тези направления се развиваха по начин, при който предприятията у нас бяха относително ниско технологични звена от вериги на чужди корпорации. Тъй като не чрез българските звена се реализираше краен продукт, то частите от веригите, които се характеризираха с висока степен на добавена стойност – проектно-конструкторска и развойна

то и, като цена на киловатчас електроенергия. Могат да бъдат закупени от големите общини в България като източник на енергия за топлоподаването. При закупуването им може определени елементи да се иска да бъдат произвеждани в България. Подобен ход може да доведе до снижаване на цената на електроенергията в големите градове на България.

В заключение ще подчертаем, че за реализацията на подобна Национална антикризисна стратегия в нашето Отечество има нужните фактори и ресурси. Но несъмнено решаващо в този случай е наличието на политическа воля. Последната, до голяма степен, е функция от личности и партийни интереси, политическо съзнание и държавническа решителност, интелигентност и разум, ценности като родолюбие и патриотизъм.

За съжаление, като че ли именно в тези области дефицитът в България е най-голям.

Петър Андасаров за книгата „Безсмъртничета“
Анжела Димчева за книгата „Дубльор за Ага“

Награди на в. „Словото днес“ в литературния конкурс „Тончо Жечев“:

Специална награда на Александър Гочев за поредица от статии, публикувани във вестника през 2019 г.

Награда на Ники Комедвенска за есето „Задушица“

Награда на Мария Гаралова за есето „Изковаването на живота“

Грамоти „За принос към съвременната българска литература“ на писателите: Виолета Станиславова, Мартен Калеев, Ирина Велева, Христо Георгиев и Йото Пацов

На кметовете:
Никола Белишки – кмет на община Панагюрище
Галина Матанова – заместник-кмет „Хуманитарни дейности“ – община Панагюрище

Иван Аспарухов – кмет на община Мездра

На чуждестранните писатели:
Всеволод Кузнецов – руски поет, прозаик, преводач
Мирослав Биелик – председател на Съюза на словашките писатели

Радомир Андрич – сръбски поет, белетрист, есеист и критик

Александър ГОЧЕВ, отличен с награда на СБП за поредица от статии

В ирусно торнадо започнало от Китай отнася красивите замъци, конструирани от западната неолиберална идеология, които на практика се оказваха театрална бутафория, а както режисьорите им така и архитектите нито се виждат, нито се чуват. Всички погледно са под карантинна. След торнадото, нормално, ще започне разчистването на терена, който може да се окаже малко странен – замъци няма, а са се появили нови-новенички огради навсякъде. Казват, че били необходими за спиране на торнадото... И отломки от бутафорията, отломки навсякъде.

Оказа се, например, че невидимата ръка на пазара създа-

СЪЮЗ НА БЪЛГАРСКИТЕ ПИСАТЕЛИ - ОТЛИЧИЯ ЗА ТВОРЧЕСКА ДЕЙНОСТ

Председателят на СБП Боян Ангелов връчва наградата на Виолета Станиславова, отговорен редактор на „Нова зора“

Виолета СТАНИСЛАВОВА

ЗЕМЯ

Древна моя! Българийо! Родино!
Прати ми дъжд и вятър –
изчисти ме от несъвършенството! Тръгвам!
Дай ми сила да издържа до края! Запази ме!
Ти казваш – ще бъде трудно да вървя, защото
няма път натам. Само бързеи, в които водата
от върховете към равнините тича.
Тревожна си – не вземам нищо.
Малкото, което имам, знаеш, нося вътре в себе си.
Единствена! Ти, която ме разбира винаги, сега
повдигаш мълчаливо хоризонта
и го разтваряш като невидима врата.
Разбирам жеста ти...
Не казвай нищо! Зная – смъртна съм и слаба.
Имам малък срок,
а толкова неща ще трябва да направя,
докато се слея с вечността.
Свята моя! Земя! Ако тук, пред твоя праг стоя,
а мисълта ми, винаги насочена в звездите,
и сега минава бариерата
към непознати светове, то е, защото
преди да тръгна, искам да ти кажа,
че те обичам.
И живите, и мъртвите, които съществуват в теб,
обичам. И стиховете, бушуващи във теб, обичам.
И времето на твойто раждане обичам.
Заради мъките ти те обичам.
Заради щедростта ти те обичам.
Заради това, че си ме пресъздавала, те обичам.
Защото аз съм част от теб,
а твойта пръст е част от мен.
И ние ще живеем на света безкрайно...
Земя! Любима! Моя!

Неолиберални декори и вирусна реалност

ва пазарната медицина, която си е жива и здрава, а що се отнася до здравеопазването, там положението е комплицирано. Доживяхме Русия да помага със здравен военен десант на натовски държави.

Супер медицина и супер фармация има, а здравеопазване се оказва, че практически почти няма.

Американката Дани Аксиони, заразена от коронавируса, по чудо остава жива и сега има да плаща за болнично лечение 35 000 долара – вече като безработна. За сведение, застрахователните компании плащат само теста (900 долара), но не и последващо лечение. Американският президент г-н Тръмп има идея да въведе държавна медицинска застраховка за всички безработни. Благодарение на появата на ви-

руса, разбира се. Без него силно напомня на социализъм. И веднага лъсва фактът, че конгресмени, сенатори, съпътстващи чиновници – всички тия врагове на социалните мерки в това отношение, всъщност охотно ползват презряната от всички истински неолиберали лукративна държавна медицинска застраховка.

Пазарна икономика има, а народно стопанство (стопанство за народа) може и да няма. Има внос на стоки, главно от Китай, произведени там от некитайски компании. Транснационалните корпорации не можели да се справят с вируса и трябвало да бъдат спасявани от държавата (която била лош стопанин), т.е., от парите на данъкоплатците. Предпочитали кеш.

Колкото си по-богат, толкова повече си бил социално отгово-

рен. За пример вземете алогичното съчетание милиардери-социалисти. Оказва се, че има такива по техни собствени твърдения. Аз знам за Бил Гейтс и Марк Цукерберг. И като продължение на темата – в щата Невада, за болните от вируса без жилища,

на асфалта са очертани с боя правозъльници, които „наемателите“ нямат право да напускат

– това не е анекдот, а най-строга социално отговорна карантинна. Побира ли ви го умът?

Евроатлантическа солидарност: американци в Китай, според френския Liberation, плащат за противовирусни маски кеш, двойно по-скъпо и без да проверяват стоката, като игнорират договорени и вече платени доставки за Франция.

На мястото на огромните красиви билбордове с т.нар. за-

падни неолиберални ценности, след вирусното торнадо, ще могат да се намерят само малки етикети написани на ръка с истинската стойност на нещата. И тъжната усмивка на Оскар Уайлд: „Днес хората знаят цената на всичко, но не и стойността на каквото и да било.“

Къде са разните там вегани, ЛГБТ-та, воините срещу Харви Вайншайн и представителите на 148 вида джендъри? Притихнали, смирени и в карантинна? Какво стана с идеята, че човешкото тяло е предразсъдък, че не е важно какво става с него? Че човешкото тяло е като глината за скулптура – правиш с него каквото иска модата, конюнктурата или някоя зловеща идеология... И че е истина не оноява, което си от Сътворението, а това, което си мислиш за себе си? Че са важни само интелектуално дефинираният индиви-

Каква война бушува днес?

Войната като социален институт изпълнява няколко функции: отхвърляне на нежизнеспособните общности; прераспределение на активите; разпалване на панионарността*; привеждане в действие на „социалните лифтове“, „първичното опростяване“ на управлението. По-правилно би било да се каже в минало време: някога войната изпълняваше тези функции.

* Според теорията на руския учен Лев Гумилев това е понятие, което изразява масовата готовност на представителите на една нация за саможертва.

С банкрутирането на преценените интернет компании (балонът на дот-комите*), с падането на кулите-близнаци на 11 септември през 2001 г., бе диагностицирана общата криза на глобалния световен ред. През 2008 г. тази криза получи и своето икономическо изменение, в 2013-2014 - то прерасна във военно, доколкото „политиката на санкциите“ се явява форма на икономическа блокада, сиреч инструмент на „войната на Атина“*.

Третата световна война приключи.

Между 2008-2013 г. Джереми Рифкин формулира идеологията за преодоляване на кризата чрез преход към нов технологичен ред и изграждане на трансиндустриално общество след постиндустриалното.

Общите шрихи на този ред

ТРОЯ ГОРИ!...

бяха определени на чернова през есента на 2014 г.:

Производствена икономика, вместо икономика на потреблението;

Постглобално устройство на света;

Автоматизирани производства и господство на изкуствения интелект в промишлеността;

Адитивни технологии*; Затворени производствени цикли, ефективно природоползване, вместо опазване на природата;

Нови формати на управление – семантично, онтологично и т.н.;

* дот-ком балон е термин и икономическа аналогия на сапунен мехур или на балон с горещ въздух, и се отнася за пазара на акции на интернет компаниите през 90-те години на миналия век.

* има се предвид превъзходството на Атина над Спарта по море в Пелопонеската война продължила 27 години (431-404 г. пр.Хр.), но все пак, спечелена от Спарта.

* технологии за серийно производство на сложни метални детайли на основата на т.нар. 3D принтиране.

Цифрова икономика, т.е. тотален контрол на държавните структури за всички трансакции.

Изграждането на трансиндустриално общество предполага решаване на редица тех-

нически проблеми: създаване на нови и разрушаване на стари социални институции; прераспределение на активите в

отбеляза прехода от века на парата и електричеството, към века на авиацията и двигателите с вътрешно го-

полза на производството и организацията на създаващия се технологичен ред; промяна на баланса на силите между страните и военните блокове. Подобни задачи обаче винаги са били решавани чрез войната.

Първата световна война

Тя придвижи към разпад Османската империя и Австро-Унгария; доведе до деградацията на Франция и Германия; загубата на цивилизационното лидерство на Великобритания и присъвяването му от Съединените американски щати. Русия

Радост в „Мон парнас“ - 28.05.2020 г.

дуализъм и самовъображаема-та значимост.

Сенаторът от Луизиана Джон Нили Кенеди в едно свое публично изказване се пошегува, че избирателите му считали мозъка за удивителен орган, който започнал да работи още в майчината утроба и не спирал дейността си до избирането ви в Конгреса на САЩ. Но и тези абстракции са без значе-

ние пред онова, което ни сполетява. За вируса няма никакво значение дали си джендър номер 5, 55 или 105, дали си демократ или републиканец, русофил или русофоб. За него е фундаментално важно само едно – дали си човек или не. Е, правел малка разлика между Адам и Ева в полза на дамата и толкова! От съвременната електронна култура не се ражда ни-

каква идея или приемливо обяснение на набиращото масовост всеобщо торнадо. Сред културния хаос започват да се мяркат отново автори на древни трагедии за оголената човешка душа – все така чувствителна и прекрасна под безпощадно излющените слоеве интелектуален трим. Мантрите на съвременни мислители от типа на автора на „Краят на истори-

ата“ и подобните му, са изметени от сцената, където остават да се мяркат само сенките на забравените изконни ценности, така лековато и безмислено

изхвърлени от неолибералните буквари.

Накрая ми се ще да се обърнем отново към онова, което се възправя сред руините на сринатите неолиберални декори. „Истинска свобода може да

излезе от тази война след революция, което й позволи да избегне участието на победените, да не вземе върху си греховете на победителите и, макар и с териториални загуби, да запази империята.

Втората световна война

от една страна стана опит (с негодни средства) да се „преиграе“ Първата, а от друга, тя стана преход към века на атомната енергия, безотказната реактивна авиация и космоса. В хода на нещата окончателно беше ликвидирани „германският проект“; разрушена беше Японската империя; Италия загуби придобивките си от предишната война; Англия загуби политическа самостоятелност и се превърна в сателит на САЩ. Америка засили световното си лидерство, създаде глобална организация от нов тип, основана на принципа на логистиката и завърши войната като единствена държава-притежател на ядрено оръжие.

Но глобална организация от нов тип – на основата на марксистката онтология и комунистическата идеология – създаде и Съветският съюз.

Започна противопоставянето на свърхдържавите.

Доколкото и двата противника притежаваха ядрена, а от 50-те години и термоядрени оръжия, Третата световна война от самото начало се проектираше като глобална ядрена.

На стр. 8

има само там, където няма гнет от човек над човека, където няма безработица и бедност, където човекът не трепери, че утре може да остане без работа, жилище и хляб. Само в таква общество е възможна истинска свобода, лична и всякаква друга.“ (Даже и в този случай става дума само за възможност, не за гаранция).

Няма съмнение, че ще се положат максимум усилия на очистеното място от вирусното социално торнадо да се издигнат някакви нови декори от нови режисьори и архитекти, закриващи вечните неудобни, но жизненоважни истини. Нови, лъскави, примамни футуристични декори – примерно за някакво светло „технононрно бъдеще“ и поредното „всеобщо щастие“, максимално прикриващи иманентната същност на завладялото вече земята капиталистическо общество. Общество на единствено правилното и вечно тържество на всички имащите над останалите, с една-единствена и перманентна цел: повече пари и повече власт. Следващият фокус с привидното наличие на демокрация и пълното отсъствие на народолюбие.

Род ДРЕЕР, "Фигуро"

Внощта срещу събота, губернаторът на Минесота се появи на живо по телевизията и обяви пред журналистите, че положението в Минеаполис е станало толкова сериозно, че вече не е от компетентците на полицията, а на армията.

Прословутата "културна война", която от 1968 г. опустошава САЩ, вече не е метафора: това е война в буквалния смисъл на думата.

Така както атентатът в Сараево беше само претекст, за да загъне Европа във войната през 1914 г., така и трагичното убийство на Джордж Флойд от един полицай не е истинската причина, довела до този изблик на насилие. В момента историята в САЩ ускорява своя ход. Свидетели сме на насилственото изчезване на старата либерална Америка, на заличането на разделението „ляво-дясно“ и на идеалите, споделяни дълго време и от двата лагера. Разбира се, Доналд Тръмп е катализатор на това изчезване, но неговото избирание за президент също е плод на загиването на либералните ценности. От другата страна на шахматната дъска, левичата се отказва от либерализма, за да премине към политика, основата на расовата и сексуална идентичност.

В тази нова Америка Мартин Лутър Кинг би бил чужденец.

Това, което университетската и медийна левича проповядват от години и по-специално идеята, че чернокожите са потиснати и яростта им е справедлива, днес се сбъдва по пламналите улици на нашите градове. Когато младият кмет, лявоцентрист, на Минеаполис реши да изостави полицейското управление на демонстрантите, което те разграбиха и подпалиха, той просто стана поредният чиновник от либералната левича в дългия списък на онези, които хвърлиха американските институции на подстрекателите на вълнения. Президентите на университетите правят това от години, а днес цяла Америка прилича на университетски кампус!

Докато терорът се разпространява от единия край на страната до другия, медиите се стремят да контролират разказа за фактите, опитвайки се

* Заглавието е на редакцията

ЗАТЪВАНЕ В ЛУДОСТТА*

Свидетели сме на насилственото изчезване на старата либерална Америка

Род Дреер е редактор в американското списание The American Conservative. Той е автор на книгата „The Benedict Option - A Strategy for Christians in a Post-Christian Nation“ („Бенедиктинската опция - стратегия за християните в постхристиянска нация“), която се радва на голям успех в САЩ.

През 2015 г. в кампуса на Йейл се разрази абсурдна полемика за костюмите на Хелоуин, смятани за обидни от някои малцинства и тези засегнати студенти започнаха да викат „расизъм!“, преди да започнат енергични протести срещу една преподавателка, която отказа да се поддаде на идеологическото им изнуд-

да представят бунтовниците в симпатична светлина. Журналист от CNN стоеше на ъгъла на улица в Минеаполис, докато хиляди демонстранти дефилираха зад него и в момента, в който той ги описваше като „радостен керван“, те хвърлиха бутилка по него!

Тези леви журналисти смятаха, че страната на демон-

която 40 млн. американци загубиха работата си и, която опустоши националната икономика. А още по-тревожното е, че това се случва в един практически

прегютоталитарен контекст:

Думата не е преувеличена поне в няколко отношения. През 1951 г. Хана Аренд показва в „Тоталитаризмът“

Полицейско управление в Минеаполис гори след протести, прераснали в насилие.

ване. Съпругът на тази професорка, който преподава в същия университет, участва в един от тези митинги и се опита да ги вразуми, използвайки класическите аргументи на либерализма. Те отказаха да слушат. Просто му се разрешиха (в интернет може да се намери видео от този сблъсък).

Това е залезът на разума

в сърцето на един от най-престижните американски университети. И съвсем явно администрацията на факултета взе страната на демонстрантите, а не на преподавателите. Има само една стъпка от ръководителите на Йелския университет, които оставят кампуса на студентската ярост, до кмета на Минеаполис, който нареди да се опразни полицейското управление.

Докато терорът се разпространява от единия край на страната до другия, медиите се стремят да контролират раз-

странтите е лагерът на Добро-

то. Те смятаха, че единственият им враг се казва Доналд Тръмп. Сега откриват, че пост-модерната левича в действителност се подиграва на свободата на изразяване и на свободата на печата, ценности, които според нея възплащават стария либерален режим.

Тези насилия се извършват в една страна, която е в плен на безкрайна епидемия, заради

как нацизмът и съветският комунизъм са дошли на власт. Аренд идентифицира по-специално няколко фактора, които водят до появата на ляв или десен тоталитаризъм.

На първо място, индивидуализмът и атомизацията на обществото. Преди всичко тоталитарната идеология съблазнява масата от все изолирани индивиди, лишени от социалните отношения, които някога са имали, и от про-

Слава Богу, Америка няма Хитлер и Сталин, които да съберат плодотворите на днешния хаос! Но, уви, тя няма и ген. Дьо Гол или Мартин Лутър Кинг - лидери, които имат доверието на народа и знаят как да възстановят реда и доверието. Преди няколко дни Тръмп публикува в Туитър заплахи към демонстрантите, което е шокиращо дори за него. Но колкото повече виждаме по телевизията кадри с бунтове, толкова повече той ще продължава да печели симпатията на американците, без значение колко крайни са позициите му. Америка не е в плен на революция, но между пан-

демията, произтичащия от нея икономически срив, а сега и бунтовете, опасявам се, че сме свидетели на раждането на нов, определено нелиберален политически ред.

Америка има още простор пред себе си, преди да преживее ниво на насилие, сравнимо с това от 60-те и 70-те години. Може би този път тази ситуация ще ни бъде спестена. Но с приближаването на лятото е трудно да видим кои сили ще имат властта да попречат на нацията да затъне още повече в лудостта.

Превод от френски: Гая ДАЧКОВА
Източник: „Гласове“

ПЕНЬО

От стр. 12

Отново ме обсеби неговият бавен и заразителен гърлен смях, който изригваше спонтанно, на пресекулки, като някакъв приятен тих громол. Усещаше се, че зад едва овладеният му смях, някъде дълбоко, в него се крие непредказуема енергия, която, мисля, че той като гръмовежец укротяваше само в стиховете си. По едно време, както беше седнал срещу мен, притихна, замисли се и ми подаде три-четири измачкани карирани листа. На тях с бledi, едва различими машинописни букви, бяха напечатани две нови негови стихотворения. Прочетох ги, а той, притеснен, ми каза, че няма пукната пара в джоба си. Отговорих му, че още днес ще ги предложа за печат във вестника и го поканих да мине надвечер за резултата. Веднага дадох стихотворенията да се препишат на чисто, подписах ги и ги занесох на главния редактор, полковник Петър Станчев един прекрасен човек и журналист. Помоглих го да ги хонорува колкото се може по-скоро. След половин час полковник Станчев ме извика и, макар че познаваше Пеньо Пенев като пишещ и като земляк, държейки

в една си ръка стихотворенията така, сякаш да не разпилее нещо, попита: „Заслужават ли?“ Казах „Да!“ И добавих, че затова съм ги и подписал. Полковник Станчев се усмихна: „Добре. Съгласен ли си да хоноруваме и двете, но сега да пуснем само едно-то стихотворение. Кое предпочиташ да бъде?“ Аз посочих наслуки.

Вечерта Пеньо се отби при мен. Зарадва се. После излязохме заедно и отидохме да вечеряме и да се почерпим в бирария „Чайка“ в градинката срещу Вазовия музей. Там, развеселени, един на друг до късно казвахме новите си стихове. Получи се нещо като самороден речитал, което повдигна настроението на всички в задимената бирария. Като си тръгнахме, келнерът ни каза: „Благодаря ви. Никога не е било толкова интересно при нас, както тази вечер.“

На следващия ден Пеньо получи хонорар от 700 лева - колкото беше тогава една месечна заплата. Стихотворението излезе във вестника още същата сутрин.

...Пеньо не спеше до късно и очите му почти винаги бяха зачервени. Пишеше и поправяше много. Имаше едно мал-

Метаморфоза на държавния социализъм

От стр. 12

Наскоро публикуваното изследване *Die Metamorphose des Staatssozialismus: die Kulturpolitik der Volksrepublik Bulgarien, 1956-1989* (Метаморфоза на държавния социализъм: културната политика на Народна Република България 1956-1989 г.) бе представено в Българския културен институт „Дом Витгенщайн“ във Виена. Съорганизатор на добре посетената вечер бе и съдружението „Приятел на дом Витгенщайн“, чиито председател е проф. Андреас Шварц, един от водещите австрийски учени по история на Източна Европа. В своето приветствие директорката на Българския културен институт доц. Румяна Конева, сама историчка, изтъкна приносът на проф. Бахмайер за осветяването и популяризирането на българската тема в неговите изследвания и публикации сред австрийската научна обществност.

Водеща на вечерта бе историчката Антоанета Чолакова, зам.-председателка на съдружението „Приятел на дом Витгенщайн“. Особен интерес и дис-

Паметник на Пеньо Пенев в Димитровград

къ, жълто моливче, ръфано сякаш с нокти и зъби, и една проста ученическа тетрадка. Редактор на първата му и последна приживе книга „Добро утро, хора!“ беше Христо Радевски и това той заявяваше с гордост. Тя излезе с над стотина печатни грешки, тъй като Пеньо бил в командировка из страната и не е могъл да прочете коректурите на книгата си...

Живеейки по мазета и тавани, ние, неколцина млади поети, се събирахме често в тясната, но уютна квартира на Минко Цоневски, където вечната душа на поетичната ни компания Иван Пейчев ни караше да речитираме новите си стихотворения. Обикновено Пеньо мъгчеше, оставаше винаги последен.

Веднъж, щом дойде редът му, той извади от джоба на стихосбирката „Добро утро, хора!“ Държеше ги в ръка, станал прав, но ги речитираше наизуст. Изговаряше думите бавно, натъртено. Речитираше не тихо и приглушено, а с пълен глас, сякаш пред него беше безбройна армия от бригадири и строители. За разлика от другите, Пеньо не попита дали да прочете още едно, а подхвана следващото. Имаше тежък, сякаш грапав език, който се гъркаляше особено и това придаваше своеобразен акцент на стиховете му. Като свърши, седна. Тогава усетих, че погледът му се връща, също бавно, от някакви широки простори към стаята,

в която бяхме, и че поетичната мътния още го тресеше, още левичеше в притъгнените му зеници. Ръкопляскахме нестройно и викнахме „Браво!“, което като че ли го събуди и извади от предишното настроение. Повече не промълви нищо.

Беше 1956 година.

БЪЛГАРИЯ НАД ВСИЧКО!

ГЛАВЕН РЕДАКТОР
Минчо МИНЧЕВ
РЕДАКЦИОНЕН СЪВЕТ:
Проф. д. ик. н. Бончо АСЕНОВ
акад. Васил ГЮЗЕЛЕВ
Виолета СТАНИСЛАВОВА
(отговорен редактор)
д-р инж. Марин БЕЛОВ
Проф. д-р инж. Нако СТЕФАНОВ
акад. Николай ХАЙТОВ
ст.н.с. Румен ВОДЕНИЧАРОВ
Проф. д-р ист. н. Тодор МИШЕВ
Фотографии Борис Марков

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА:
1000 София
ул. Пиротска №3
тел.: 02 985 23 07
тел./факс: 02 846-50-01
ИЗДАВА
"Втора Зора" ЕООД
Печат "Нюзпринт",
София, ул. "Тинтяба" 100

БАНКОВА СМЕТКА:
УниКредит Булбанк
IBAN BG43UNCR70001519963494
BIC
UNCRBG5F
Примат се оригинал по стандарт 30 реда,
56 машинописни знака.
Ръкописи не се рецензират и не се връщат.
Броят е приключен редакционно на 5.06. в 14 часа.
Хонорари се изплащат в сряда и четвъртък от 13 до 15 часа
ISSN 1310-8492

Трудно е да се изрекат най-истинските думи и мисли за него връстника, приятеля.

Пеню се бе преселил в София от Димитровград, където беше разпространител на вестник „Труд“, и вече бе постъпил на работа в „Стършел“. Не помня точно къде и как сме се запознали. Може да е било през 1949 г. **Сприятеляването ни стана някак естествено.** Както навлезе в живота ми - обикновен и мълчалив, така си и отиде от света. Често крачехме заедно по софийските булеварди или по новите димитровградски улици. Махаше някак нехайно с ръка пред себе си, сякаш си отваряше път, сякаш говореше с хората и небето.

Дошъл от Добромирка, от своето балканско село, минал през калилката на онова изумително бригадирско време, той беше гражданин на цялата Родина, на своята тревожна епоха. Димитровград остана винаги столицата на бригадирското строително движение, но беше и върхът Околчица за Пеню Пенев, който бе заквасен с Ботевска закваска.

Пеню не беше литературна душица. Не приличаше на писател. Той беше строител и такъв остана в литературата и в живота на хората. Защото беше като Балкана, сред който бе роден - със седловина на челото. **Очите и мечтите му гледаха далеко.** И макар да изглеждаше **външно грубоват и непохватен, имаше чиста и**

ПЕНЮ

нежна душа. Как ли е съчетавал тези две крайности? Не умееше да изгласва с раменете си другите, но с тези широки, неулегнали рамене, с целия си духовен ръст, ступи рамката на епохата, за да каже своето „Зрасти!“ на бъдещето и на новите поколения. Имаше ярко изразен български нрав и характер. **Не направи нито една грешка спрямо народ и Родина.** Вървя по огнените места, по огнените жили на майка България и целият беше омънен от тях. Затова е пламенен и зоващ.

Един следобед Пеню дойде във вестник „Народна армия“ на ул. „Иван Вазов“ 12, където работех. Току-що се бе уволнил от казармата. Беше поотслабнал и силно обгорял от сахарското слънце. Челото му лыщеше, а косата му още бе къса, по войнишки. **Бе оживен и словоохотлив, за разлика от по-късното му самозатваряне в себе си.** След войниклъка вече можехме да се виждаме често. Той ми разказа за патилата си в полка.

На стр. 11

БАРАБАНЧИКЪТ

Христо ЧЕРНЯЕВ

С Пеню Пенев

*ядяхме картофи печени
и вървахме като лунатици по скелите,
чужди на всички философии отвлечени,
верни само на подвига на смелите.*

*Разбира се, имаше и опашки за зеле,
и разни запаянковци
по всички мачове,
но и тогава, и сега едни са смели,
а други са просто зяпачи.*

*Пеню беше до скъсване барабана
и зовеше гордо за похода.
И такъв – барабанчик – той си остана
пред стъпките на епохите.*

Той рядко се смееше.

*Времето беше сериозно.
Но веднъж така се засмя,
че с всичко делнично,
с всичко грозно,
стана празнична тая земя.*

*И въжа,
и синджири
запах му името,
на живота той бе сърцето докоснал.
И разбраха строителите безименни,
че времето е високосно.*

Метаморфоза на държавния социализъм

Бойчо ДАМЯНОВ

Културната политика на Народна Република България между 1956-1989 г.

Наскоро проф. Петер Бахмайер издаде в книга свое научно изследване. Книгата е на немски език и е придружена с резюме на руски. Тя е посветена на тридесетгодишнината от промените, които бяха извършени в Източна Европа след 1989 г. В западните медии този период бе наречен „*преход от тоталитаризъм към демокрация*“. Изследването проследява преустройството на културата в Народна Република България в периода на управлението на Тодор Живков (1956-1989 г.) на основата на извори от български и руски архиви.

Австрийският историк и българист проф. Петер Бахмайер разглежда диференцирано отделните етапи на изследвания период и акцентира върху редица културни постижения на България през тези години.

Както отбелязва авторът, в рамките на съществуващата авторитарна система бе осъщест-

Проф. Петер Бахмайер

вено дълбоко духовно изменение, както той го нарича „мето-

морфоза“, която се изразява във възстановяване на българското културно-историческо наследство и едновременно с

това всестранното изучаване на класическата европейска литература и философия.

Основните фактори, на които се опира патриотичното възпитание на българския народ и развитието на неговата историческа памет, са училището, армията, младежката организация и православната църква. За постигане на единството на нацията Конституцията на НРБ от 1971 г. дава предимство на общността, на колектива, в противовес на западния индивидуализъм.

Културната политика се противопоставя на „модернизма“, проявяващ се като абстрактно изкуство, експериментална литература, театър на абсурда и атонална музика. Стремехът на държавният социализъм е българската култура да навлезе в нов „Златен век“, който достига своята най-висока точка в периода, когато Людмила Живкова е председател на Комитета за култура и през 1981 г. осъществява честването

на юбилея „1300 години България“.

Въпреки сътресенията в резултат на взетото през 1984 г. решение за осъществяване на кампании по промяна на имената на турскоезичното население, в периода на започнатата от Горбачов „перестройка“ НР България се оказа последният стабилен остров сред страните от бившата социалистическа общност в Източна Европа.

На стр. 11